

ΜΟΡΦΩΤΙΚΟ ΙΔΡΥΜΑ ΕΘΝΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ
NATIONAL BANK CULTURAL FOUNDATION
ΘΟΥΚΥΔΙΔΟΥ 13 ◊ 105 58 ΑΘΗΝΑ

www.miet.gr

info@miet.gr

Το Μορφωτικό Ίδρυμα Εθνικής Τραπέζης
σας προσκαλεί στην προβολή της ταινίας

The Great Utopia

Μια ταινία του Φώτου Λαμπρινού
Παραγωγή: View Masters Films, 2017

που θα προβληθεί στο
Αμφιθέατρο του Μουσείου Μπενάκη (Πειραιώς 138)
την Παρασκευή 10 Νοεμβρίου στις 19.00.

*1917-2017: Ένας αιώνας από την Οκτωβριανή Επανάσταση.
Το μεγάλο όραμα, το όνειρο που συνεπήρε εκατομμύρια ανθρώπους σε όλο τον πλανήτη,
γέννησε μεγάλες ελπίδες, και μαζί εξεγέρσεις, πολέμους, καταστροφές.
Το όραμα που σημάδεψε ανεξίτηλα ολόκληρο τον 20ό αιώνα.
Η μεγαλύτερη ουτοπία που γέννησε ποτέ η ανθρωπότητα.*

Μετά την προβολή θα ακολουθήσει συζήτηση με θέμα

Η ουτοπία και η διάψευσή της

Στη συζήτηση θα συμμετάσχουν οι

ΜΑΡΙΑ ΤΣΑΝΤΣΑΝΟΓΛΟΥ, διευθύντρια του Κρατικού Μουσείου Σύγχρονης Τέχνης
(Θεσσαλονίκη)

ΜΑΝΟΣ ΖΑΧΑΡΙΑΣ, σκηνοθέτης

ΑΛΚΗ ΖΕΗ, συγγραφέας

ΦΩΤΟΣ ΛΑΜΠΡΙΝΟΣ, σκηνοθέτης

Συντονιστής ο **ΔΙΟΝΥΣΗΣ ΚΑΨΑΛΗΣ**, διευθυντής του ΜΙΕΤ

1917 – η χρονιά που άλλαξε τον κόσμο. Η Ρώσικη Επανάσταση, η πτώση του τσάρου και η επικράτηση των μπολσεβίκων, η πρώτη πράξη στο δράμα που θα γεννήσει τη μεγαλύτερη ουτοπία, αλλά και τη μεγαλύτερη διάψευση στην ιστορία της ανθρωπότητας. Ύστερα από μια περίοδο εμφύλιας σύρραξης, με την αποτυχία του «πολεμικού κομμουνισμού» και τη Νέα Οικονομική Πολιτική (ΝΕΠ), η νεότευκτη Σοβιετική Ένωση θα βιώσει μια πρωτόφαντη έκρηξη σε όλους τους τομείς της ζωής: κοινωνικές παροχές, εμπόριο, αγροτική

παραγωγή, εκπαίδευση, γράμματα και τέχνες... Το ουτοπικό όραμα μιας δίκαιης αταξικής κοινωνίας φαινόταν να δικαιώνεται ιστορικά.

Σύντομα όμως όλα θα αλλάξουν. Ο Λένιν πεθαίνει, ο Τρότσκι αποπέμπεται και στην εξουσία ανεβαίνει ο Στάλιν. Η Σοβιετική Ένωση επιστρέφει στο δόγμα του «πολεμικού κομμουνισμού» και ξεκινά την εκβιομηχάνιση και την κολεκτιβοποίηση. Έτσι θα επέλθει η μοιραία σύγκρουση με την αγροτιά. Η τελευταία πράξη αυτής της σύγκρουσης, το Γκολοντομόρ, η τεχνητή λιμοκτονία που οδήγησε στο θάνατο περισσότερους από 5 εκατομμύρια αγρότες, θα σημάνει και το τέλος της μεγάλης ουτοπίας...

Οι μαρτυρίες που καταγράφει ο φακός από αυτή την τραγωδία είναι συγκλονιστικές: «Η πείνα ήταν τρομερή. Όποιος είχε έστω και ελάχιστες δυνάμεις έψαχνε να βρει κάποιον για να τον φάει». «Σε ένα μικρό χωριό έξω από το Μαροπόλ μια οικογένεια αλληλοφαγώθηκε. Τα παιδιά, δυο κορίτσια, έφαγαν τον πατέρα και μετά τη μητέρα τους. Ύστερα η μεγάλη αδελφή έφαγε τη μικρή, και μετά πέθανε και η ίδια». «Πολλοί δεν το πίστευαν. Έλεγαν: “Δεν είναι αλήθεια. Είναι δυνατόν;”. Κι όμως, ας μην το πίστευαν, αλήθεια ήταν».

Βρισκόμαστε στο 1934. Όλα όσα θα συμβούν από τότε μέχρι τον Δεκέμβριο του 1992 δεν έχουν καμία σχέση με την «ουτοπία». Συνιστούν μια εντελώς διαφορετική ιστορία...

Η ταινία του Φώτου Λαμπρινού, αξιοποιώντας τη γλώσσα του κλασικού σοβιετικού κινηματογράφου και αρχαικό υλικό της περιόδου, αναψηλαφεί τα συνταρακτικά ιστορικά γεγονότα, εστιάζοντας στην τραγική αντίφαση ανάμεσα στο όραμα και την πραγματικότητα, στη σύγκρουση μεταξύ εκείνων που πίστεψαν στην ουτοπία μιας αταξικής κοινωνίας και εκείνων που αγωνίστηκαν να σώσουν τους καρπούς του μόχθου τους, τις παραδόσεις τους, τη θρησκευτική τους πίστη, την εθνική τους ανεξαρτησία (Ουκρανία) και το δικό τους τρόπο ζωής – μια σύγκρουση χωρίς νικητές και ηττημένους.

Είπαν για την ταινία

«Έργο απομυθοποιητικό. Απομυθοποιεί με ποίηση». *Κώστας Σπυρόπουλος*

«Τι να πω; Είμαι ενθουσιασμένος. Κρίμα που δεν είχε ακόμα μία ή δύο ώρες...» *Κώστας Γαβράς*

«Αγαπητέ Φώτο, πολύ δυνατή ταινία και εντελώς προσωπική. Συγχαρητήρια!» *Andrea Graziosi, καθηγητής Σύγχρονης Ιστορίας του Πανεπιστημίου της Νεάπολης*

«Ταινία σοβαρή, πολύ εντυπωσιακή. Πολύ ισχυρή η εντύπωση από τις αφηγήσεις των γερόντων για το Γκολοντομόρ». *Αντρέι Σμιρόνφ, Ρώσος σεναριογράφος και σκηνοθέτης*

«Θεωρώ ότι πρόκειται για σπουδαία σκηνοθετική επιτυχία, που θα έχει θαυμάσιο μέλλον. Πολύ ισχυρή η εντύπωση που μου έκανε!». *Λιούμπα Πισόλκινα, θεωρητικός τέχνης, Πανακοθήκη Τρετιακόφ*

Ο Φώτος Λαμπρινός σπούδασε στο εργαστήριο σκηνοθεσίας του Μιχαήλ Ρομ, στο Πανσοβιετικό Ινστιτούτο Κινηματογραφίας της Μόσχας (1965-1970). Έχει γυρίσει τις ταινίες *100 ώρες του Μάη* (1963-1964, μαζί με τον Δήμο Θέο), *Επισκεφτείτε την Ελλάδα* (1969-1970, VGIK, Μόσχα), *Άρης Βελουχιώτης – το δίλημμα* (1981), *Δοξόμπος* (1987), *Γλέντι γενεθλίων ή... μια βουβή βαλκανική ιστορία* (1995), *Καπετάν Κεράλ, ο σύντροφος* (2008).